

OPONENTSKÝ POSUDEK

**rigorózní práce Mgr. Jany Drasíkové
„Zajišťovací převod práva jako zajišťovací prostředek.“**

Autorka zvolila pro svoji rigorózní práci zdánlivě užší téma. Ovšem již z připojeného seznamu literatury, který je k práci připojen vyplývá, že jde o téma nejen teoreticky zajímavé a proto též právní teorií zkoumané, ale též praktické. Další možností, kterou autorka využila k tomu, aby její práce naplnila požadavky kladené na práci rigorózní, je komparace s úpravou německou. Výhoda zvoleného tématu spočívá totiž v tom, že jde o klasickou problematiku závazkového práva, jež má v soukromém právu své pevné kořeny a shodné pojetí, pokud jde o teorii i praktické použití. Také systematické členění práce je zdařilé a umožňuje autorce správný postup ve vlastním obsahu jednotlivých částí, které jsou pak děleny do kapitol.

Autorka se nejprve věnuje v úvodu velmi stručně vysvětlení proč zvolila toto téma a v čem spatřuje potřebu se mu věnovat hlouběji.

Stěžejní částí práce je její druhá část nazvaná „Česká právní úprava zajišťovacího převodu práva“. Je rozdělena do jedenácti kapitol. Autorka se zde na cca 10 stranách věnuje stručně historickému vývoji tohoto starobylého právního institutu (římskoprávní kořeny). Dále se zde zabývá definicí, právní povahou této cesse a dalšími obecnými otázkami, jež je třeba vyložit pro účely dalšího výkladu.

V této druhé části pozitivně hodnotím i to, že se zde věnuje pozornost právní praxi – zejména též judikatuře. Již v této kapitole porovnává autorka německou praxi. Autorka zde vysvětluje a hodnotí německou úpravu (a porovnává s českou zejména z hlediska „hospodářské potřeby využít veškerý majetek dlužníka k zajištění jeho úvěru“ – ve svém výsledku získat úvěr a zároveň převedenou věc dále užívat k podnikání).

V této části se pak dále autorka velmi podrobně věnuje jak subjektům, tak zejména obsahu zajišťovacího převodu práva. Speciální výklad je zde věnován i „repooperacím“ a daňovým aspektům. Tato část je ukončena výkladem o konkurzním řízení; navíc autorka připojuje i vzory smluv o zajišťovacím převodu vlastnického práva.

Třetí kapitola je obdobně věnována výkladu německé úpravy – autorka zde čerpala z bohaté německé literatury (srov. seznam literatury). Čtenáři se zde dostává podrobné

informace o teoretické i praktické problematice zkoumaného právního institutu. Třetí část uzavírá autorka stručným shrnutím.

V závěrečné čtvrté kapitole uvádí autorka výstup své práce – argumentaci pro potřebnost dobré úpravy zajišťovacího převodu práva v občanském zákoníku a to i z hlediska jeho již existujícího nového návrhu (Eliáš, Zuklínová).

Předložená práce má 100 stran výkladového textu, opatřeného přibližně celkem 88 odkazy na prameny a poznámkami. Jde o práci promyšlenou, svědčící o autorčině schopnosti práce teoretické, schopnosti pečlivého, svědomitého a srozumitelného výkladu. Také systematickosti výkladu umožňuje autorce předložit práci, která plně odpovídá požadavkům kladeným na práci rigorózní a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze 20.12.2005

Doc. Dr. Šárka Radvanová, CSc.
oponent rigorózní práce